

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค ชีวประวัติ

เรื่อง ข้างต้นมงคลชัย
โดย พระครูภาวนาวิสุทธิ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโน

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

ช่างต้นมงคลชัย
พระครูภาวนาวชิรฐี
๑๑ เม.ย. ๓๕

หลังจากพระนเรศวรทรงแสดงอภินิหารที่อเมริกาแล้ว อาตมากลับมาอยู่ที่วัด วันหนึ่งฝันว่ามีมังกร ๒ หัว วิ่งเข้ามาในวัด ก่อนหน้านั้นมีเหตุการณ์เกิดขึ้นในวัด

มีพระองค์หนึ่งชื่อ **ข้าหลวง** ตอนนั้นสึกไปแล้ว พักอยู่ที่หอสมณชนประมาณ ๒ วันหนึ่งหลังจากไปเดินจงกรมกลับมา มีงูจงอาง ไล่เข้ามาเลย พอเข้าหอสมณได้ก็ปีดกระจาก งูก็จิกที่กระจาก มีพระเห็นกันหลายองค์ **พระองค์นี้มีการเมฆาเข้ามาทั้งกรอก** ตายบ้าง ไม่ตายบ้าง ความจริงที่วัดอัมพวันนี่จะมีงูจงอางหรือ? ก็มีคนมาเล่าให้อาตมาฟัง อาตมาคงคิดถึงงู เลยฝันไปว่า **มังกร ๒ หัว มาที่กุฏิอาตมา**

พอฝันได้ ๗ วัน อัยการชัยวัฒน์ พญ. จิรพร เกตุปรีชาสวัสดิ์ ได้มังกร ๒ หัว จากคนที่ขุดได้จากชายแดนเขมร คนที่ขุดได้ เขาร่อนกร้อนใจไม่ทราบว่าจะไปให้ใคร นำมาให้อัยการ ตอนนั้น ๓ ทุ่มกว่าแล้ว เกือบ ๔ ทุ่ม อัยการนึกถึงอาตมาเลยรีบนำมาให้เลย

รูปร่างเป็นอย่างนี้ หนักมาก มีเนื้อทองคำผสมอยู่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์
พออาตมาได้มังกร ๒ หัวแล้ว ในไม่ช้า อาตมาก็มีนิมิตว่า **ช่างของพระนเรศวรเข้ามาในวัด**
อาตมาก็บอกว่า **“ช่างเข้ามาข้างใน”**
ช่างก็บอกว่า **“จะมายุ่งกับหลวงพ่อ”**
อาตมาก็บอกว่า **“จะมายุ่งวัดนี้อย่างไร เดียวก็กินก๋วยเตี๋ยว กินต้มยำหมั่นหมั่น”**

อยู่ต่อมาได้ ๗ วัน อาตมาก็กำลังนั่งอยู่บนศาลา มีชายหนุ่มคนหนึ่งทราบตอนหลังว่าเป็นผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยงโรงแรมดุสิตธานี ได้รับอนุมัติจากโรงแรมให้ **สร้างช้างตอกไม้** ตอนรับชาวต่างประเทศในการประชุมธนาคารโลก ที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างวันที่ ๗-๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๔

เมื่อการประชุมธนาคารโลกเสร็จสิ้นแล้ว เขาก็ไม่รู้ว่าจะนำไปตั้งไว้ที่ไหน มีเจ้าของโรงงานแห่งหนึ่งอยากได้ แต่เขาไม่ให้

เขาเคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับช่าง ได้พบประวัติของอาตมาว่า หลวงพ่อดอมนพวัน สิงห์บุรี ไปเรียนคาถาช้าง ช้างตอกน้ำมันกับหลวงพ่อดอมนพวัน วัดหนองโพ นึกว่าพระองค์นี้น่าจะเข้าทำ จึงขอร้องมาเลย ซึ่งเป็นการมาวัดนี้เป็นครั้งแรก มาถึงก็แหวกคนเข้ามากราบถวายบังคม ๓ เชือก เป็นช่างทองเหลือง เนื้อสัมฤทธิ์ เป็นของที่ระลึกแล้วก็เล่าความเป็นไปให้ฟัง และถามอาตมาว่า

“หลวงพ่อก็รับไหมครับ ถ้าผมเอามาถวาย”
อาตมาตื่นตื่นใจเป็นอย่างยิ่ง นั่งนิ่ง ไม่พูด

เขาก็กล่าวอีกว่า **“หลวงพ่อก็รับ ผมจะเอาช่างมาทำนี้ ทำด้วยโม่ คนอยากได้เยอะ แต่ผมไม่ให้ ผมไม่รู้จักหลวงพ่อดอมนพวัน ผมเกิดสงสัยใจ ไปหยิบหนังสือเกี่ยวกับช่างมาเล่มหนึ่ง เปิดอ่านพบประวัติหลวงพ่อดอมนพวัน ว่าไปเรียนคาถาช้างตอกน้ำมันกับช่างป่าได้ มีหลวงพ่อดอมนพวัน ผมจึงมาที่นี่ครับ จะนำช่างมาถวาย”**

อาตมาบอก **“ตกลง มาเลย”** ไม่ต้องพูดมากหรอก เพราะอาตมาฝันก่อนแล้วว่า **ช่างพระนเรศวร**
อาตมาตีความได้ ๒ ประเด็น ถ้าตีความ ช่างหมู่บ้านคูเมือง **ช่างเผือก** คือ **ช่างพระนเรศวร** ถ้าตีความในศาสนาก็เรียกช่าง **“ปัจจัยนาเคนทร์”** เป็นช่างหมู่บ้านคูเมืองของพระเวสสันดร

พออาตมาบอกให้นำมาเลย เขาบอกว่าจะนำวันอาทิตย์ อาตมาก็ตกลง

แต่แล้วอาตมานั่งสวดมนต์ภาวนา เทพเจ้าของช่างบอกว่า **“วันพฤหัสบดี เป็นวันเกี่ยวดองหมองยุ่งกับกรมหลวงชุมพร”**
อาตมาจึงบอกลูกศิษย์ให้ทำบายศรีรับมงคล ช่างต้นมงคลชัยจะเข้าวัดวันพฤหัสบดี
ลูกศิษย์ก็บอกว่าไม่ใช่วันพฤหัสบดี เขาจะนำวันอาทิตย์ อาตมาก็บอกว่า ให้เชื่อน้อย ทำวันพฤหัสบดี เขาก็ทำให้เรียบร้อย
วันนั้นอาตมาไปงานที่กรุงเทพฯ กลับมาถึงอำเภอบางปะหัน เห็นรถบรรทุกช่าง โขเฟอร์ของอาตมาก็ขับตามช่างมา

อาตมาให้ลูกศิษย์นำบายศรีมาให้ตอนบายศรีโหม่ง นำรูปช้างที่ถ่ายจากการประชุมธนาคารโลกมาตั้งพร้อมบายศรี จตุรูปเทียนบูชา
ช้างมาถึงบายศรีโหม่งพอดี

ผู้จัดการมาถึงตกใจ มากัน ๑๙ คน ช่วยกันยกช้างลง

เขาบอกว่า “ผมนัดหลวงพ่อกว่าจะมาวันอาทิตย์ แต่ผมนำมาวันพฤหัสบดี”
อันนี้ เป็นเรื่องแปลก อันหนึ่ง แต่ก็แปลกอะไร คิดหนอนมันบอก เกิดประโยชน์นะ ถ้ามลูกศิษย์ได้
พวกที่มาวันนั้นได้ขอถวายสังฆทานให้เทวดาช้างด้วย

.....